

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Ioviani Pontani. De Aspiratione Libri duo. Charon
Dialogus. Antonius Dialogus. Activs Dialogus. Aegidius
Dialogus. Asinvs Dialogus. De Sermone Libri Sex. Belli,
Qvod Ferdinandvs Senior ...**

Pontano, Giovanni Giovano

Venetiis, 1519

Facetudinem uirtutem esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12960

DE SERMONE LIBER

TERTIVS.

vnde ductæ sint facetiae, ac facetudo.

E Facetudine igitur dicturi, quam mediocritatem esse quandam primo libro ostendimus, ne à nobis ipse descisse uideamur, ab origine quidē ipsa, nominisq; exordiemur deductione. Verbum ipsum Facio, unde Facetiae ductæ sunt, apud priscos illos & Latinos, et Romanos homines i maxima fuit, frequetissimāq; usurpatione. Itaq; & pacem, & bellum, et fœdus, & inducas facere dixerunt, et delicias, & ludos, & nuptias, & coniuicia, & abortum, & domum, & templa, & porticum, & nomina, & id genus pene innumerabilia. In his autem & uerba facere, & uersus, & orationem, & iocos, Indeq; qui in comitijs, in consultationibus, in senatu, in concionibus uerba cum grauitate facerent, cumq; dignitate, & copia, Facundos dixerent, & uirtutem eam Facundiam, ut iam diximus, quam Plautus (quo Romanam locupletaret linguam) etiam Facunditatem appellauit à facienda uidelicet oratione. Qui uero in circulis, congressionebus, conuiuijs, communibusq; in sermonibus, ac consuetudinibus ad facultatem solum, animorumq; recreationem cum moderatione & gratia, Facetos, qui etiam dicta ipsa appellauere Facetias, habitu uero reliquere innominatum, quem nobis appellare tum Facetudinem, ac Facetiem placuit, tum etiam Facetitatem.

Facetudinem uirtutem esse.

Virtutem autem hanc esse illud præcipue docet, quod in sermonibus, congressionebusq; ēneundis, in habenda item oratione siue ad multos, siue ad paucos, popularibusq; in concionibus & laudamur ubi mediocritatem seruauerimus, & uituperamur, cum secus. Quod si mediocritas ea est, ut quidem est, inter duo uti extrema constituantur oportet. Quæ igitur ea sint, quærendum est diligenter. Nec mutus igitur opponetur faceto, quippe cum mutus non solum non facetus esse, uerum minime queat fari. Quia è re nequaquam etiam opponi ei potest, qui aetate sit infans, cum hic ipse infans non sit locutione cassus, uerū adhuc inhabilis ad bene exacteque loquendum. Itaq; neq; infantia aduersabitur facetudini. Parte ex alia multo ei minus aduersa erit loquaci-

DD ij

DE SERMONE

tus, de qua supra est dictum. Quod uitium in sermone ipso, ipsaq; in
 loquendi serie generalem quendam locum habet, magis quam in iocan-
 sis, ac dictioribus. labitur enim in excessum non iocandi, uerum impli-
 candi sermonis, blaster andæq; orationis gratia. Cum igitur circumio-
 cos sermonisq; incunditatem ac leporum, circaq; urbanitatem ac com-
 tatem uersari facetum dicamus, si rusticatatem ei opposuerimus, parum
 fortasse rei ipsius significantiam adimplerimus. Cum rusticitas ipsa re-
 tius opponatur urbanitati, ipsaq; urbanitas sit facetudinis sue pars
 quædam, sue species, si illepiditatem, idem erit peccatum, quod illepi-
 ditas aduersa tantum est lepori, qui dictorum comes est, ac facetiærum.
 multo etiam nimis opponenda illi est insuauitas, quippe cum suauitas
 ipsa in saporibus quoq; ueretur, inq; attractu, & risu, & gustatione,
 & a nobis libris quidem superioribus non pauca dicta sint, e qui-
 bus iudicari possit & quid queratur, & quale. Quærimus enim (cu
 ad laborem hinc natu simus, illinc ad relaxationem, cumq; incunda
 sint nobis amica, trista uero inimica ac pernolenta) et quiete inter
 labores, ac cessationem, & a molestijs, curisq; grauioribus relaxa-
 tionem, quandamq; quasi uacuitatem. Cum igitur qui sunt urbani, qui
 comes, lepidi q; qui item aut blandi, aut festini, sit a nobis abunde osté-
 sum, & quid, & quantum, & quæ etiam uia differant inter se, nimi-
 rum genus aliquid esse oportet, quod ab his ipsis constituantur, ut quem=admodum contingit in auaritia, plures enim auarorum sunt species
 (quod cum de Liberalitate ageremus, plane aperiimus) Sic illorum
 quoq; non una est consideratio, qui iocis utuntur, delectanturq; uerbo-
 rum incunditate, ac lenocinij. Itaq; qui omnes iocandi partes cum me-
 diocritate fuerit consecutus, hunc quidem ut ab omnii parte in hoc ipso
 genere absolutum, facetum esse uolumus, ut qui omnem complexus sit
 auaritiam, auarum. Quanquam & auaros, et facetos etiam dicimus,
 qui partem fuerint aliquam assenti siue facetudinis, siue auaritiae.
 Quippe cum & species insit generi, & genus mutuo in species distri-
 buatur. Quocirca habitu ipsum quamus nouo qdē, nō in proprio, ta-
 men nomine, ut superius explicitum est, appellandum ducimus. His
 autem hunc in modum expositis, pro nostra consuetudine, insitutoq;
 ab ipsis tanquam incunabulis facetū instituemus, nihil omittentes eoru-
 quæ conducere, remiq; ad ipsam explanandam magis magisq; facere
 intellegantur.